

(Михея, 4:7-13)

Почуй нас, Господи, і поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчати Книгу пророка Михея. У цьому пророцтві Бог звертається не тільки до Свого народу, але і до кожного з нас. В цьому пророцтві є послання для кожної людини. Але, на жаль, в нашому суспільстві зростає необізнаність зі Словом Божим взагалі. Ще гіршим є те, що Слово Боже перетворюється на об'єкт для насмішок та глузування. Люди все більше починають зневажати Слово Боже. Блазень говорить: "Сатана змусив мене зробити це!" Але це неправда. Людина коїть зло не тому, що сатана змушує її це робити. Людина скоєє зло через свою стару природу, через своє старе єство, що є огидним, мерзенним, ворожим Богу і настільки віддаленим від Нього, наскільки це можливо. Я часто чую такі легковажні заяви: "Ось я розповім про те, що ти коїш, Всевишньому Богу!" Зрозуміло, що вам немає потреби розповідати Богові про чиїсь гріхи та переступи. Він Сам усе знає про них, так само Він знає і про твої гріхи. Друже мій! Ми не можемо легковажно ставитися до Бога; ми не можемо відкидати Його й сподіватися уникнути Божої кари. За часів пророка Михея Всевишній Бог вислуховував дорікання за кару, яку Він надіслав на народ Ізраїлю, що спричинила багато страждань. Проте Бог не просив мене вибачитися за Нього, за те, що Він зробив. Для нас, для нашого народу це має послужити хорошою пересторогою. Бог проголошує:

"З кульгавих Я зроблю останок, а з порозкиданих далеко - народ могутній. І Господь буде над ними царювати на горі Сіоні віднині і повіки!"

/Мих.4:7/.

"З кульгавих Я зроблю останок". Ніколи впродовж довгої історії Ізраїлю весь народ на всі сто відсотків не поклонявся Всевишньому Богу. Завжди був вірним Богові лише останок цього народу, його певна частина. І Всевишній Бог завжди беріг цей останок. Дійсно, то був останок тих, хто вийшли з єгипетської неволі, що увійшов на обіцяну землю. Адже практично все те покоління, що вийшло з Єгипту, померло в пустелі. Обіцяний край отримали їхні діти. Бог зберіг останок Свого народу. Навіть за часів пророка Іллі Бог мав останок вірних Йому людей. Ілля перебував у стані глибокого розпачу. Він казав: "Боже, я залишився один". Але Всевишній Бог відповів йому: "Ні, ти не один. У цих горах Я маю сім тисяч людей, котрі не стають на коліна перед Ваалом!" Ілля нічого не знав про них, оскільки вони переховувалися від переслідувань з боку Ахава та Єзавелі. І на мою думку,

сьогодні віруючих людей більше, ніж ми думаємо. Багато віруючих є схожі на ті семеро тисяч людей. І хоча ми не знаємо про них, вони є щирими віруючими людьми. Ми також бачимо останок віруючих людей за часів Ісуса Христа. Незважаючи на те, що правителі народу відкинули Його, а потім розіп'яли, останок прийняв Його. Пізніше, на День П'ятидесятниці, до Господа Ісуса Христа на вернулася велика кількість людей, однак це був лише останок. І завжди це був лише останок. Погляньмо на наше сьогоднішнє: навіть у церкві, що носить Його ім'я, є цей останок. І хоча я заявив, що, на мою думку, в світі віруючих людей більше, ніж ми думаємо; також справедливо, що в церкві ми маємо лише останок - невелику частину по-справжньому віруючих в Господа Ісуса Христа людей.

Багато з нас сильно здивувалися б, якби дізналися, як мало серед членів церкви по-справжньому віруючих людей, навіть незважаючи на їхню велику активність у християнському середовищі та у християнській діяльності. В сучасному суспільстві багато людей стали членами церкви. Ми живемо в час, що породив багато фальшивих святих. Вони є фальшивими з усіх сторін. Звичайно, вони не відродилися від Духа Святого. Як ми вже знаємо, святий апостол Павло в Посланні до євреїв дуже ясно говорить про те, що "кого Бог любить, того Він карає" /Євр.12:6/. Кожну Свою дитину Бог випробовує дуже ретельно, Він випробовує її вогнем. Якщо ви маєте шматок металу і думаєте, що це золото, ви можете звернутися за консультацією до випробувача металів. Він почне нагрівати принесений вами шматочок металу, аби визначити складається він із золота, або чогось іншого. Всевишній Бог також користується цим методом. За допомогою нього Він випробовує тих людей, котрі належать Йому. Настане день випробування всіх членів церкви, і тоді швидко виявиться, хто є справжньою віруючою людиною, а хто ні. Бог і сьогодні має у церкві останок - певну групу відданих Йому людей. Сьогодні також існує останок віруючих людей серед ізраїльського народу, напевне, цих людей навіть більше, ніж ми думаємо. Кожний народ має останок по-справжньому віруючих людей, хоча й вони можуть бути не об'єднані певною церквою. На жаль, вчинки декотрих членів церкви закривають дорогу до неї багатьом людям. Проте Всевишній Бог завжди має останок вірних Йому людей. Слово "останок" є дуже важливим у Святому Письмі, звертайте на нього особливу увагу.

За часів пророка Михея Бог проголосив, що з кульгавих Він зробить останок, а з "порозкиданих далеко - народ могутній; і Господь буде над ними сидіти і царювати на горі Сіоні відтепер і аж навіки". Бог продовжує:

"А ти, башто черідна, пагорбе дочки Сіону! До тебе вона прийде, знов повернеться влада перша, царство дочки Єрусалиму"

/Мих.4:8/.

"А ти, башто черідна, пагорбе дочки Сіону!" - цими словами, можливо, Бог звертається до самої землі цього краю. Бог говорить про те, що колишня могутність часів Давида та Соломона буде відновлена; в майбутньому, з приходом Месії, з'явиться ще більше і могутніше царство. Поки що цього не сталося; царство Месії ще не встановлене. І якщо сьогодні народ Ізраїлю може надіятися на щось, то це період великих страждань. Царство Господне буде встановлене у далекому майбутньому.

БЛИЗЬКЕ МАЙБУТНЄ

І ось тут хмара знову закрила сонце. Чимало проповідників і тлумачів Біблії вважають, що в наступних двох віршах мова йде про вавилонську неволю. Пророк Михей запитує:

"Чого ж ти так тепер голосиш? Хіба нема царя у тебе? Або загинув твій порадник, що ти корчишся від болю, неначе породілля? Звивайся від болю, кричи, дочка Сіону, неначе породілля, бо тепер мусиш вийти з міст і мусиш перебувати в чистім полі. Підеш аж у Вавилон. Та будеш ти там врятована, там Господь тебе викупить з рук твоїх ворогів!"

/Мих.4:9,10/.

Тут настільки все ясно й очевидно, що не може означати нічого, крім вавилонської неволі, в якій опиниться народ південного царства. Коли пророк Михей звертається до "дочки Сіону", він говорить до південного царства Юдеї. В наведених словах мою увагу привернув до себе вираз "біль породілля". Відверто кажучи, я не можу говорити про муки породілля від першої особи. Адже тільки половині людства відомо, що це таке. Ці муки переживають лише особи жіночої статі. Все, що мені відомо про це, я дізнався, коли мою дружина народжувала сина. І що мені розповідали інші жінки. Муки жінки, котра народжує дитину, є страшними. Такий біль ніхто неспроможний винести впродовж тривалого часу. Такий біль має бути короткочасним.

Пророк Михей в наведених рядках провіщає захоплення Єрусалима вавилонським правителем Навуходносором. Тричі військо цього завойовника підходило до стін Єрусалима. І третього разу вавилонські загарбники зруйнували єрусалимський храм і все його докілья, вони спалили місто, зрівняли його з землею. Пророк порівнює страждання народу Юдеї з болем породілля. Це має бути короткочасний період, бо інакше народ припинить своє існування. Такі страждання не могли довго тривати, оскільки люди просто не винесли б їх.

Страждання мали бути занадто тяжкими, біль мав бути нестерпний. Саме з цієї причини період великих страждань і мук має бути короткий. Господь Ісус Христос дуже ясно говорив про це: "І коли б не скоротились ті дні, не спаслась би ніяка плоть, але заради вибраних скоротяться ці дні" /Мтв.24:22/.

"Ти мусиш вийти з міст і мусиш перебувати у чистім полі. Ти підеш аж у Вавилон", - провіщає пророк. Коли військо Навуходносора захопило Єрусалим, його жителі, що не загинули в бою за місто, втекли і намагалися жити в полі. Однак згодом вони були схоплені й відправлені в неволю до Вавилону. Шановні слухачі! Привертаю вашу увагу ось до чого. В наведених двох віршах пророк Михей заглядає за захоплення Ізраїлю Ассирією і вдивляється в пізнішу подію - загарбання Юдеї Вавилоном. Однак пророк, не переводячи подиху, провіщає спасіння: "Та будеш ти там врятована, там Господь тебе викупить з рук твоїх ворогів!" Незважаючи на вавилонський полон, Всевишній Бог звільнить Свій народ. З історії нам відомо, що Бог звільнив їх за допомогою царя Кіра, про це також сказано у 44 розділі Книги пророка Ісаї, вірш 28-й, та у 36-му розділі другої Книги хронік, вірші 22-й та 23-й. Пророк Михей наголошує тут ось яку думку: великі страждання людей Божих, страждання, що подібні до мук породілля, закінчатся великого радістю.

ДАЛЕКЕ МАЙБУТНЄ

В завершальній частині цього розділу пророк Михей заглядає далеко вперед, у віддалене майбутнє, в часи періоду великих страждань, і особливу увагу приділяє останній війні - зверніть увагу: саме війні, а не битві - в Армагеддоні. Пророк говорить:

"Тепер сила народів зібралась проти тебе, які кажуть: "Нехай його осквернять, хай наші очі надивляться отак на Сіон"

/Мих.4:11/.

"Тепер сила народів зібралась проти тебе" - вказівка про багато народів свідчить про те, що пророк Михей тут вже говорить не про вавилонське вторгнення, а про щось інше. Декотрі інші пророки також провіщали виступ багатьох народів проти Ізраїлю. Згадку про це знаходимо, наприклад, у 3-му розділі Книги пророка Йоїла, у 12-му та 14-му розділах Книги пророка Захарії та у 38-му та 39-му розділах Книги пророка Єзекіїля. Всі пророки говорили про війну в Армагеддоні, що вибухне під час періоду великих страждань. Пророк Михей дуже слушно зауважує:

"Але вони не відають думок Господніх, і намірів Його не розуміють, що Він їх позбирав, мов снопи на току"

/Мих.4:12/.

"Але вони не відають думок Господніх, і намірів Його не розуміють". Звісно, вони не знають, що Всевишній Бог збирається робити, які Він мав плани. Вони виступатимуть проти Ізраїля наосліп, не розуміючи, що Бог приведе їх туди, аби покарати їх. Вустами пророка Михея Бог проголошує:

"Вставай же та молоти, дочко Сіону, бо Я зроблю ріг твій, мов із заліза, твої копита зроблю, немов з бронзи, і ти розпорошиш численні народи. Ти здобич їхню присвятиш Господеві, і їхнє багатство Владиці світу"

/Мих.4:13/.

"Вставай же та молоти, дочко Сіону!" Народи світу стануть подібними до стиглої пшениці, придатної для молотьби. А молотьбу робитиме народ Ізраїлю – так проголосив Всевишній Бог. Сьогодні Ізраїль є слабкою державою, що залежить від інших, сильних та могутніх держав. Але того дня Ізраїль залежатиме лише від Бога. 75-й псалом проголошує: "Ніхто ні із заходу, ні зі сходу або з пустині не може підвищити людину" /Пс.75:7/. В цьому ж псалмі читаємо: "Бо лише Бог суддя: Він одного понижує, а другого підвищує" /Пс.75:7/. Того дня допомога Ізраїлю надійде не з півночі, і не з півдня, і не з заходу, і не зі сходу. Допомога Ізраїлю надійде від Бога, Котрий створив небеса і цю землю. Ці останні три вірші заглядають у далеке майбутнє – війну, якою закінчиться період великих страждань та мук, війну в Армагеддоні.

РОЗДІЛ 5

В 5-му розділі Книги пророк Михей продовжує викладати тему, розпочату в попередньому розділі. Він пророкує майбутню славу згідно минулих Божих обітниць. У четвертому розділі були викладені пророцтва стосовно останніх днів. А тепер ми розглянемо пророцтво щодо першого приходу Ісуса Христа. Пророк Михей говорить:

"Тепер опережися валом, дочко товпищ! Облогу вчинили на нас; суддю Ізраїлю б'ють по щоці тростиною"

/Мих.4:14/.

В єврейському писанні цим віршем закінчується четвертий розділ Книги пророка Михея. Відверто кажучи, я вважаю, що цей вірш саме там і повинен бути. Адже в ньому продовжується думка, викладена в 9-му вірші 4-го розділу, стосовно вавилонської неволі. Згадайте, що провістивши жах і страхіття вавилонського вторгнення, пророк Михей заглядає в "останні дні", тобто, в період великих страждань і війну в Армагеддоні. В наведеному вірші пророк повертається до провіщення вавилонського вторгнення.

"Облогу вчинили на нас" - ці слова, на мою думку, означають облогу Єрусалима вавилонським військом.

"Суддю Ізраїля б'ють по щоці тростиною". Декотрі люди вважають, що вказаний тут "суддя" означає Господа нашого Ісуса Христа. Проте в Євангелії записано, що Христа били руками, а не тростиною. Окрім того, Христа били не під час облоги. І Його не били закордонні вороги. Його били співвітчизники. Таким чином, я не думаю, що в наведених рядках йдеться про знущання на Ісусом Христом під час Його першого приходу.

На мою думку, очевидно, що згаданий пророком "суддя Ізраїлю" означає останнього правителя з роду Давида - царя Седекію. У 25-му розділі другої Книги царів, вірш 7-й, читаємо: "Він повелів убити синів Седекії перед його очима, самому ж Седекії виколов очі, закував у кайдани й вивів у Вавилон". Я вважаю, що пророк Михей говорить тут про ганебне ставлення до Седекії в цей час. Воно означає майже кінець родоводу Давида. Проте, Седекія не був прямим нащадком Давидового роду. Згадайте, що Єгояким повстав проти вавилонського царя. Коли він виступив проти Вавилону, його цар Навуходоносор захопив Єгоякіма в полон. Тоді царський престол посів Єгояхін. Пізніше він також потрапив у полон. У 24-му розділі другої Книги царів, у вірші 15-му, читаємо: "Він віддав Єгояхина в Вавилон, цареву матір та царевих жінок і його скопців і значні землі також забрав з Єрусалиму в Вавилон у полон". Нащадки Давида потрапили у вавилонську неволю; і саме з цієї родової лінії походили Йосип та Марія, матір Господа Ісуса Христа.

Тут ми підійшли до чудового вірша, що розвіє всі сумніви стосовно виконання Божих обітниць.

Але про це ми поговоримо наступного разу. Нехай Господь вас благословить, дорогі друзі. До нових зустрічей в ефірі.